

врѣме, това на кога трѣбва да се дължи? — Ако е признато, че душата на една армия съставляватъ офицеритѣ ѝ, то за този чуденъ походъ, трѣбва да се благодари само тѣмъ, единъ изъ първитѣ или инициаторитѣ мѣжду които е билъ и Капитанъ Златевъ, на чело съ своята дружина.

На 7-й Ноемврий вечеръта, цѣлий полкъ билъ сгруппиранъ на Сливница. Отстъпването на сърбетѣ и радостното извѣстие за побѣдата, съвсемъ въодушевило тѣй нарѣчения „анадолскій алай“ *); тѣ като че не вървели, макаръ другия день и да имъ билъ прѣдоставенъ, да си починатъ отъ трудний прѣходъ. Отъ друга страна казватъ, твърдѣ неприятно било на Приморцитѣ, които си прѣдполагали, че за тѣхъ не ще останѣла никаква частъ отъ побѣдата и славата. Въ такова настроение, тѣ прѣкарвали 8-й Ноемврий, но ето настѣпилъ другие день и тѣмъ било обѣщано, да ги кръстатъ и окѣдатъ съ барутний димъ. Чакали тѣ, цѣлий день и едва къдѣ вечеръта били извикани двѣ дружини за подкрѣпление, при прѣвземанието на Драгоманскитѣ височини, но и то било на пусто: до като пристигнатъ, прѣднитѣ войски си свършили сами работата, безъ тѣхната помощъ.

*) Този вѣсточенъ прѣкоръ Приморцитѣ получили, вслѣдствие на прѣобладающия въ полка елементъ *гагаузи*, които говорятъ повечето по турски.